Proti tomuto výměru čelí stížnost, o níž nss uvážil toto:

Stížnost tvrdí, že, mluví-li § 5 bod 2 zák. č. 75/1919 Sb. o úřednících, myslí tím jen úředníky ve smyslu plat. zák. č. 103/1926 Sb. St-l nebyl však ustanoven úředníkem podle části prvé, dílu I. plat. zák. č. 103/1926 Sb., nýbrž jmenován, správněji řečeno, stal se pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru nikoliv podle plat. zák. č. 103/1926 Sb., nýbrž podle vl. nař. č. 113/1926 Sb. Není tedy úředníkem ve smyslu plat. zák., nýbrž patří k zvláštnímu druhu státních zaměstnanců, jejichž služební poměr jest upraven zvláštními předpisy. Podle toho nepopírá stížnost v zásadě, že st-li přísluší charakter orgánu dohlédacího úřadu správního, má však za to, že předpis § 5 bod 2 zák. č. 75/1919 Sb. mluvě o úřednících má na mysli úředníky jmenované podle plat. zák. č. 103/1926 Sb. a tedy úředníky určitého služebního poměru a typu.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Podle § 5 bodu 2 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., kterýmž se vydává řád volení v obcích republiky Čsl., nemohou býti voleni za členy obecního zastupitelstva a obecních komisí mimo jiné úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Zákon mluví zcela všeobecně o »úřednících« aniž by mezi nimi nějak rozlišoval zejména po stránce jejich služebního poměru a kategorisace s hlediska předpisů personálního práva úřednického. Jak patrno ze srovnání 2. bodu cit. § 5 se zněním bodu 1 téhož paragrafu, má zákon v bodu 2 na mysli všechny osoby, jež včleněny do organismu dohlédacího úřadu vykonávají úřední pravomoc jeho jako »úředníci« a konají tedy funkce vyššího druhu než jsou pouhé služby zřízenecké. Že by za »úředníky« ve smyslu § 5 bodu 2 zák. č. 75/1919 Sb. bylo lze považovati jen státní úředníky pragmatikální po rozumu prvé části, dílu I. plat. zák. č. 103/1926 Sb., to z předpisu toho vyčísti nelze.

Ale pak dlužno k »úředníkům« ve smyslu § 5 bodu 2 zák. č. 75/1919 Sb. čítati, přes opačné tvrzení stížnosti, i pomocné kancelářské úředníky ve veřejnoprávním poměru po rozumu § 210 odst. 3 plat. zák. č. 103/1926 a §§ 88 až 90 vl. nař. č. 113/1926 Sb.

A poněvadž není sporné, že st-l byl v kritické době pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru u okr. úřadu v Modré, jemuž přísluší nad obcí M. přímá moc dohlédací, byl »úředníkem« ve smyslu § 5 bod 2 vol. řádu a jako takový vyloučen z volitelnosti za člena obecního zastupitelstva a obecních komisí této obce.

Č. 11.253.

Obecní volby: Volbu obecního zastupitelstva jest zrušiti, byla-li volba provedena hlasováním, ač bylo navrženo jen tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva má býti zvoleno a lišil-li se výsledek volby od onoho, který by podle § 27 ob. ř. vol. vyplynul z podaných kandidátních listin.

(Nález ze dne 30. dubna 1934 č. 8868.)

Věc: Jan V. a Stanislav S. v D. proti zemskému úřadu v Brně o volbu obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Žal. úřad k námitkám voličů Antonína N. a spol. v D. zrušil podle ustanovení § 56 ob. ř. vol. volbu obecního zastupitelstva v D. jako nezákonnou, a to z těchto důvodů: »Podle ustanovení § 27 obec. ř. vol. prohlásí místní komise v obcích, kde jest přihlášena jen jedna kandidátní listina nebo kde několika skupinami dohromady navrženo bylo pouze tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva má býti voleno, bez volby za zvoleny všecky kandidáty, kteří byli navrženi. V tomto případě odpadá rozmnožení kandidátních listin (§ 25). Jak z obsahu volebních spisů patrno, byly v obci D. v zákonné lhůtě stanovené §em 20 ob. vol. ř. podány toliko dvě kandidátní listiny a sice 1. kandidátní listina Stanislava S., na níž jest uveden toliko jediný kandidát a 2. kandidátní listina republikánské strany zemědělského a malorolnického lidu, domkářů a malorolníků, na níž jest uvedeno 11 kandidátů. Vzhledem k tomu, že na obou těchto kandidátních listinách bylo dohromady navrženo pouze tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva mělo býti voleno (12), měla správně prohlásiti místní volební komise v D. bez volby všech těchto 12 navržených kandidátů za zvolené. Z uvedených důvodů zrušuje zemský úřad volbu obecního zastupitelstva v D. provedenou dne 27. září 1931, při níž připadlo na kandidátní listinu č. 1 (Stanislava S.) 7 a na kandidátní listinu č. 2 (republikánskou zemědělského a malorolnického lidu) 5 mandátů, jako nezákonnou.«

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost má především za to, že nepostupovala-li místní komise podle § 27 vol. ř., neprohlásila navržené osoby za zvolené, a došlo-li k provedení volby, nelze volbu tu zrušiti. Tím chce stížnost patrně říci, že v uvedeném případě nejsou dány předpoklady, za kterých zákon dovoluje, aby politický úřad druhé stolice zrušil k námitkám voličů volbu. Nss neuznal toto zásadní hledisko stížnosti důvodným.

Volební řízení se rozpadá v několik částí, z nichž poslední tvoří volební akt sám. Volby provádějí se buď podle zásady poměrného zastoupení , či podle zásady relativní většiny. Základem jejich jsou kandidátní listiny. Jejich obsah a zvláště pořadí jsou rozhodné pro otázku, kdo jest zvolen (§§ 43 a 50). Volební akt sám záleží pak podle hlavy páté vol. řádu v hlasování voličů, jež děje se odevzdáním hlasovacího lístku, kterým jest jedna z kandidátních listin (arg. § 38 vol. řádu). Zákonodárce zná však i případy, kdy k tomuto hlasování voličů odevzdáním hlasovacích lístků nemá dojíti a kdy tedy vlastní volba odpadá. V tom směru ustanovuje § 27, že v obcích, kde jest přihlášena jen jedna kandidátní listina, nebo kde několika skupinami dohromady navrženo bylo pouze tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva má býti voleno, prohlásí místní komise bez volby za zvolené všechny kandidáty, kteří byli navrženi... Tento předpis je, jak patrno z jeho znění, kogentní normou volebního řízení a chce docíliti toho, aby se stali členy obecního zastupitelstva ti, kdož jsou uvedeni na kandidátní listině, resp. navrženi volebními skupinami. Je důsledkem zásady, že mohou býti voleny jen osoby, jichž kandidatury včas byly u obecního úřadu ohlášeny. Z toho

plyne, že jiné osoby nemohou býti platně zvoleny členy obecního zastupitelstva. Provede-li přes to, že jsou splněny předpoklady § 27 vol. řádu, volební komise volby hlasováním ve smyslu páté hlavy vol. řádu, sběhla se vada volebního řízení. Liší-li se při tom výsledek voleb těch co do počtu mandátů a zvolených osob od výsledku volby podle § 27 bez hlasování, je na bíledni, že řízení volební vykazuje takové vady, které mohly míti vliv na výsledek volby. Je proto splněna podmínka § 56 vol. ř., za které má politický úřad II. stolice zrušiti volby a nařídíti zachování postupu předepsaného v § 27 cit. zák. Je tedy zásadní hledisko stížnosti mylné.

Leč stížnost není důvodná ani pokud se obírá výkladem § 27 cit. zák. Stížnost v tom směru tvrdí, že podmínkou použití postupu tímto předpisem určeného je skutečný projev vůle voličů odnášející se k tomu, že volbu nechtějí. Předpoklad tento není však podle názoru stížnosti dán, jestli náhodou při více kandidátních listinách počet navržených kandidátů dohromady se rovná počtu členů obecního zastupitelstva, jež je voliti. Podle toho chce stížnost rozlišovati mezi oběma případy, v nichž podle cit. předpisu odpadá volba a požaduje pro druhý z nich ještě výslovný projev vůle voličů, že upouštějí od vlastního volebního aktu. Než stížnost vkládá do uvedeného ustanovení podmínku, kterou z něho vyčísti nelze. Jak plyne již z úvah na počátku uvedených, staví předpis § 27 vol. řádu oba případy, o nichž mluví, sobě na roveň ve všech vztazích a nezná mezi nimi rozdílu. Předpis ten presumuje, že není v obci voličů, kteří by svůj hlas odevzdali resp. odevzdati chtěli jiným osobám, než které jsou uvedeny na kandidátní listině resp. navrženy několika skupinami a prohlašuje proto navržené osoby bez volby za zvolené. Nějaký skutečný projev vůle voličů, že volbu nechtějí, zákon nepožaduje a mýlí se proto stížnost, chce-li ještě zvláštní projev voličů o tom, že si provedení volby nepřejí.

Jak patrno ze spisů, provedeny byly v daném případě volby hlasovacími lístky, ač podmínky § 27 dány byly, s výsledkem odlišným od onoho, jak vyplynul z podaných dvou kandidátních listin. Šlo proto o vadu volebního řízení, jež měla vliv na výsledek volby a zrušil proto k námitkám voličů právem žal. úřad volbu tu jako nezákonnou.

Č. 11.254.

Zaměstnanci veřejní: * Bývalý uherský berní úředník, pensionovaný před převratem, nemá nároku na to, aby jeho pensijní základna ve smyslu zák. č. 70/1930 Sb. a vl. nař. č. 96/1930 Sb. byla upravena podle postupové skupiny C rakouské služební pragmatiky č. 15/1914 ř. z., třebas měl úplné středoškolské vzdělání.

(Nález ze dne 2. května 1934 č. 11.468/32.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 11.236/34.

Věc: Ivan Cz. v Š. proti ministerstvu financí o úpravu odpočivných platů.